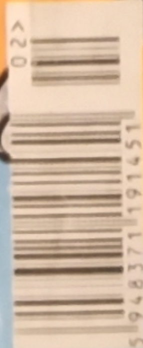
Director fondator: Mariana Brăescu

Preț: 1,5 lei

2
2007

Cărticica Draga mea pentru copii

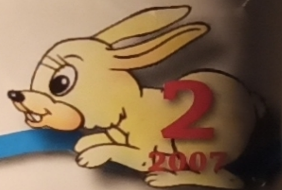
Se vinde doar împreună cu Cărticica de colorat!

CASA

Prietenii

sumar

Câștigătorii concursului de fidelitate
30 premii x 30 lei fiecare

1. Jata Lavinia Elena, Copșa Mică, jud. Sibiu; 2. Brenner Eduard, Sighetu Marmației, jud. Maramureș; 3. Gheo... Roxana Cătălina, Topoloveni, jud. Argeș; 4. Păun Maria Teodora, Pitești, jud. Argeș; 5. Merlan Elena-Cristina, Mo... jud. Gorj; 6. Moldovan Oana-Luiza, Buzău, jud. Buzău; 7. Dumitrescu Alexandru, Caracal, jud. Olt; 8. Sandu Mea... Felix Constantin, București; 9. Ștefan Diana, Ploiești, jud. Prahova; 10. Pop Iulia-Alexia, Dej, jud. Cluj; 11. Ciure... Rebeca, Lugoj, jud. Timiș; 12. Arotăriței Robert, Suceava, jud. Suceava; 13. Man Silvana, Bădăcin, jud. Sălaj; ... Chiruță Elena, sat Uricani, jud. Iași; 15. Butnariu Ioan, sat Avântul, jud. Iași; 16. Floroae Adriana, Năsăud, jud. Bis... Năsăud; 17. Mitrache Mihaela, sat Arcești, jud. Olt; 18. Tănase Marilena, sat Mica, jud. Argeș; 19. Dudău Vasil... sat Valea Stanii, jud. Argeș; 20. Ionescu Roberta, Moreni, jud. Dâmbovița; 21. Duțu Mircea-Valentin, sat Movila, ... Dâmbovița; 22. Matei Mihaela-Alexandra, Călărași, jud. Călărași; 23. Arcana Diana-Ramona, sat Rotunda, jud. Nea... 24. Buceac Raluca Naomi, Zăbalț, jud. Arad; 25. Pîrcioagă Daniel, sat Magheru, jud. Mehedinți; 26. Solomon Io... Loredana, com. Mihăești, jud. Argeș; 27. Căruntu Cristian, com. Șinca Nouă, jud. Brașov; 28. Monica Dragomires... Vaslui, jud. Vaslui; 29. Gherman Sebastian-George, Oradea, jud. Bihor; 30. Bușilă Florina, Pitești, jud. Argeș.

Premiile vor fi expediate prin poștă în cursul lunii ianuarie 2007

Cărticica Draga mea pentru copi...

Povești și poezii trimise de cititori

REDACTOR ȘEF: arh. Mugur Kreiss
ILUSTRAȚIA: Mircea Toia
TEHNOREDACTARE: Cristina Bălan
REDACTOR: Manuela Covaleov

DIRECTOR GENERAL: Dr. Michael Schroeder
DIRECTOR GENERAL ADJUNCT: Sandi Apostoloiu

ABONAMENTE: Raluca Marchitan
Tel.: 031.750.1000, fax: 314.46.54
abonamente@burda.ro
www.burdadirect.ro

ADRESA REDACȚIEI: Str. Ciprian Porumbescu nr. 10, cod 010652, sector 1, București
http://www.casalux.ro
e-mail: dragamea@casalux
CORESPONDENȚĂ: București, OP 41 - CP 102

TIPAR: Infopress S.A., Odorheiu Secuiesc

Hubert Burda Media

© Burda România
Reproducerea oricărui material scris sau ilustrativ din această publicație, utilizarea serviciilor OnLine sau Internet, multiplicarea pe CD-Rom, DVD-Rom, exportul și difuzarea în străinătate sunt pe... doar cu acordul editorului

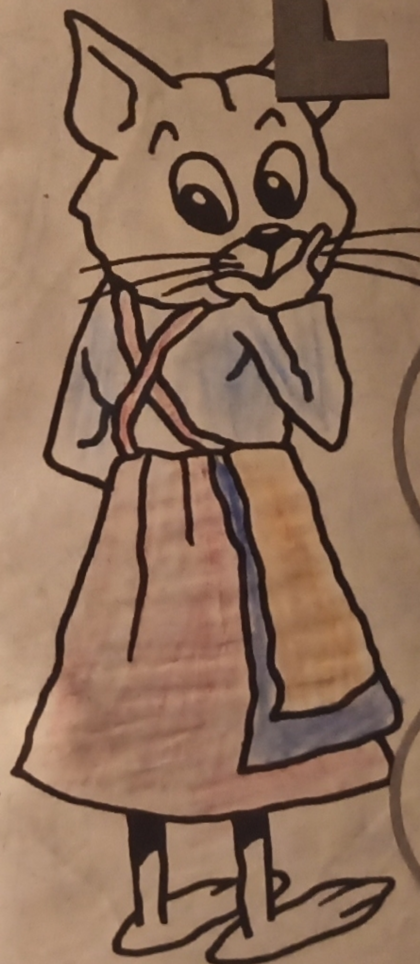
ISSN 1584-9112

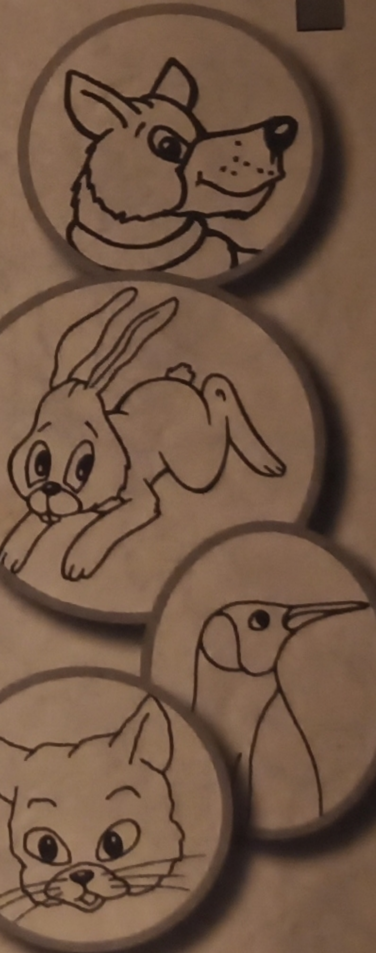
Publicație editată de C...
Director fondator: M...

Se vinde numai împreună cu Cărticica Draga mea pentru copii

Cărticica Draga mea de COLORAT

Ne jucăm și învățăm!

...olorăm și ne distrăm!

Desene de colorat PENTRU CEI MAI MITITEI și **TESTE ȘI JOCURI PENTRU ȘCOLARI**

Soluțiile jocurilor din Cărticica de colorat

Ghicitori

- paginile 8-9

1 SCANDURI
2 ZGARDA
3 CUIE
4 BLANA
5 COTET

- paginile 10-11

1 PERNA
2 GAINA
3 MUSTATI
4 CODITA
5 URECHI
6 NASTURI

Pufuleț

- paginile 12-13

Răspunsurile sunt: 1-b, 2-a, 3-a, 4-c.

Pufuleț

- paginile 14-15

1 PUFULET
PADURE
2 TURTURE
3 PUFOASA
4 VIZUINA
5 LABA
CURTE
7 CATEL

Omul de zăpadă

Azi în curte-am ridicat
Om de nea, ce minunat!
Nasul - morcov (doar se ştie!)
Şi-o oală e pălărie.
Gura neagră de cărbune,
Nasturii-s nişte alune.
Două castane surori
Îi sunt ochii zâmbitori.
Să nu-i fie frig i-am dat
Şi-un fular adevărat,
Fiindcă afară o să doarmă
Omul meu întreaga iarnă.

M.C.

Prietenii

Pisi e o pisică. Aşa o cheamă, Pisi! E sprintenă, jucăuşă, înțeleaptă şi câteodată cam prefăcută, aşa cum sunt toate pisicile, dar îi trecem cu vederea acest mic defect mai ales acum, când are doi puiuți pe care nu ştie cum să-i îngrijească mai bine...

Puiuții, Moțu şi Boțu, sunt binecrescuți şi politicoşi şi acum, când s-au făcut mai măricuți şi pot mânca singuri, Pisi încearcă să-i învețe cum să prindă şoareci - ocupația pisicilor de când lumea.

Dar Moțu şi Boțu nu prea au tragere de inimă atunci când vine vorba de această îndeletnicire şi Pisi nu ştie de unde vine această lipsă de interes.

Dacă pentru celelalte învățături, cum ar fi cățăratul pe perdea, săritul de pe dulap atunci când apare stăpâna casei, sau alergatul unei mingi de ping-pong prin toată bucătăria, cei doi se avântau deosebit de pregătiți, atunci când venea vorba de "Cum să prinzi un şoricel", începeau să se uite pe pereți, nu mai erau atenți, căscau şi ba le era foame, ba sete, ba orice altceva. Şi atunci Pisi s-a hotărât să-i supravegheze mai atent, căci trebuie să existe o explicație pentru această nepăsare.

Deci se puse la pândă şi nu mică i-a fost surpriza, într-o după-amiază liniştită, când ştia că cei doi pisoi dormeau duşi, să zărească în colțul dormitorului, undeva între dulap şi pat, boticul mustăcios al unui şoricel.

Pisi se încordă toată gata de atac, dar se opri când din celălalt colț al camerei îşi făcură apariția Moțu şi Boțu şi aproape sări în sus de bucurie gândindu-se că până la urmă cei doi pisoi se hotărâseră să prindă şoricei. Dar ce văzu mai departe o făcu să rămână cu gura căscată, mută de uimire, căci şoricelul nu numai că nu s-a speriat de apariția celor doi, dar a început să fluiere subțirel, chemând încă doi şoricei.

Moțu şi Boțu se apropiară de ei şi începură să discute pe şoptite, apoi unul dintre şoricei scoase o minge el ştie de unde şi se formară ime-diat două echipe. Unul dintre şoricei se aşeză într-o poartă improvizată şi fotbalul începu cu râsete şi chicoteli.

Aşa ceva a fost prea mult pentru Pisi, care din locul unde pândea sări direct în mijlocul jucătorilor.

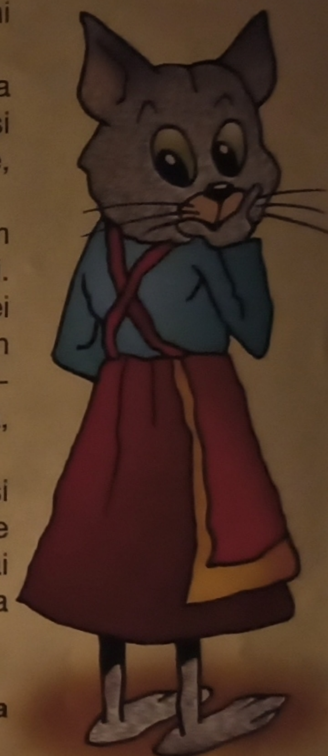

Şoriceii au dispărut într-o clipă şi în mijlocul camerei rămaseră doar Moţu, Boţu şi mingea.
- Asta făceaţi voi când eu încercam să vă învăţ cum să prindeţi şoricei? se răsti Pisi supărată. Ia te uită cu ce obrăznicături îmi bat eu capul! O să mă faceţi de râsul tuturor pisicilor din cartier. Auzi, să bată mingea împreună cu şoriceii!
- Da' ce au şoriceii? îndrăzni Moţu.
- Ce au, ce au? Au că sunt vânatul nostru de când ne ştim, ridică glasul Pisi.
- Dar pentru ce să-i vânăm? încercă şi Boţu o întrebare.
- Ca să-i mâncăm! izbucni Pisi. Ca să-i mâncăm!
- Da' avem ce mânca! ripostă Boţu. Stăpâna casei ne dă toate bunătăţile, ce ne mai trebuie şoricei?
- Mie chiar mi se face rău când mă gândesc, completă Moţu.
Pisi se enervă şi spuse:

- Pentru că aşa fac toate pisicile de când se ştiu! Apoi o lăsă mai moale; de fapt nici mie nu-mi place să mănânc şoricei.
- Păi vezi, mami, că ne-ai certat degeaba. La urma urmei de ce n-am fi prieteni. Mai jucăm şi noi un fotbal, mai o leapşă sau mai ştiu eu ce, căpătă Boţu curaj.
- Dar dacă află stăpâna casei că nu prindem şoricei, poate să ne alunge..., se îngrijorează Pisi.
- Păi n-are cum să afle. Vorbim cu şoriceii; ei n-au voie să roadă nimic din casă, noi îi lăsăm în pace, ba chiar putem să le dăm şi ceva de mâncare din ce ne rămâne şi toată lumea-i fericită, hotărî Moţu.
Şi aşa au rămas prieteni pisoii cu şoriceii, deşi Pisi nu privea cu ochi buni această prietenie neobişnuită, dar vorba aia, lucrurile se mai schimbă şi tinerii au alte vederi, se consolă ea torcând molcom în spatele cuptorului.

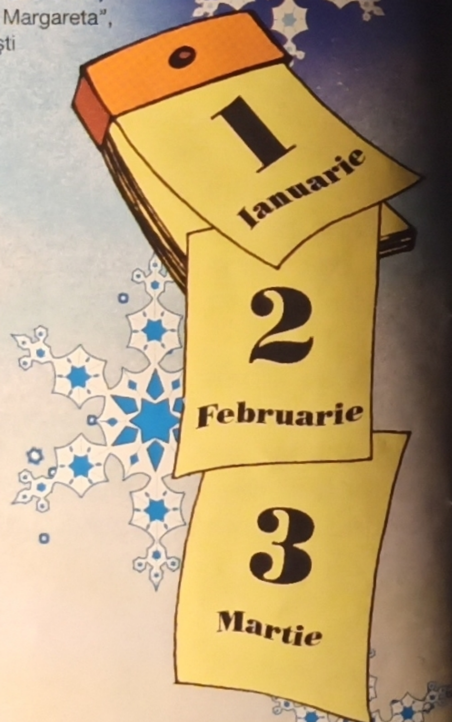
Luminiţa Toia

Lunile anului

Trimisă de înv. **Veronica Manolache,**
Școala nr. 114, "Principesa Margareta",
sector 5, București

Ianuarie, prima-n calendar,
Pentru noi aduce-n dar
La geamuri poleite flori
Și ger de-nghează pe la nări.

Februarie zis și făurar
(Luna cea scurtă-n calendar)
Vrea iarna numai pentru el
Și-o–mbracă-n albul cojocel.

Din soare și din albă nea
Fir de mătase împletea
E șnurul pentru mărțișor
Căci Martie sosește-ușor.

Prier sau luna lui April
Aduce din văzduh un tril
De păsări mândre, călătoare
Și un parfum de pomi în floare.

Luna lui Mai-Florar apare
Cu straiele de sărbătoare,
Cusut cu mii de floricele
Și mii de fluturi printre ele.

Cu coșul de cireșe-n dar
Sosește Iunie-Cireșar
Și vara-acum ne scaldă-n soare
Cu ea vine vacanța mare!

Cuptor cu zile ce iau foc
Iulie-n vară își ocupă loc.
Călătorești la munte și la mare
Și te-ascunzi cum poți de soare.

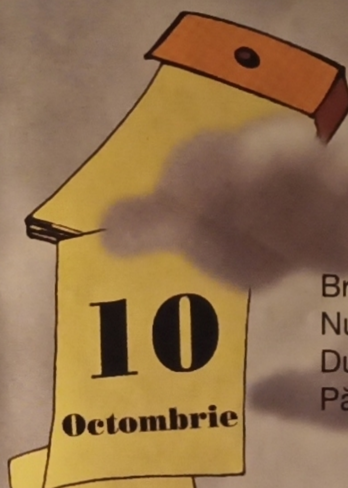

August - Gustar e în popor.
Cu el și vara pleacă-n zbor
De pe câmpii și din grădini
Recolta coaptă o aduni.

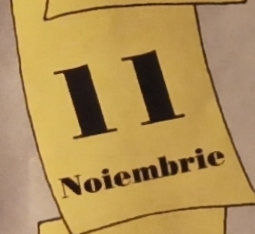

Septembrie sau Răpciune
Sună trâmbița în lume
Că e toamnă gălbioară
Și copiii merg la școală.

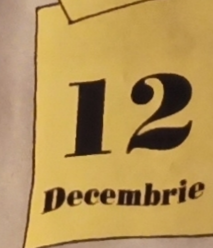

Brumărel culege mere
Nuci, gutui, prune și pere,
Duse sunt în depărtare
Păsările călătoare.

Noiembrie cel argintiu
Pământul îl lasă pustiu,
Adună norii grei pe cer
Cu ploi mărunte, vânt și ger.

Cu Decembrie, știi bine,
Iarna sosește la tine.
Brad împodobit, beteală,
Moș Crăciun cu sănioară.

Haina iernii

de Maria Voica

Sus de tot, în vârf de munte,
Unde-s stâncile cărunte,
Iată Iarna vine azi
Cu zăpadă peste brazi.

- Ce ne facem? se plâng ei;
Să ne cruți oare ce vrei?
- Nici mâncare și nici casă!
Spune splendida Crăiasă.

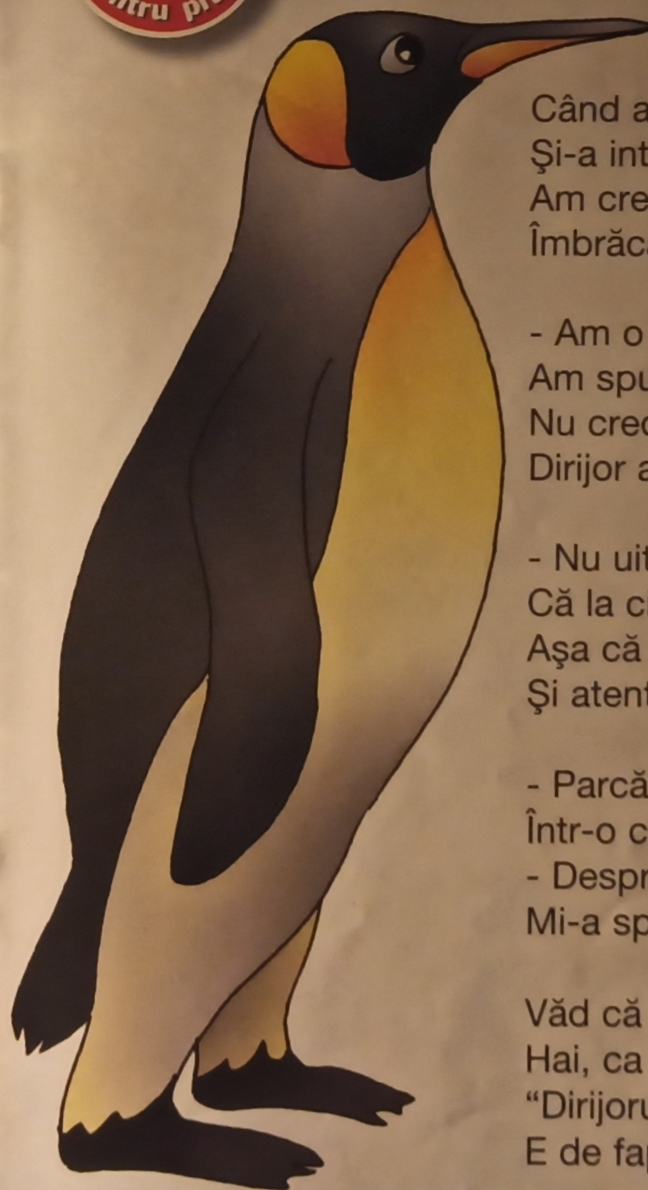
Elegantă cum mă știu
Văd că stratul argintiu -
Haina mea cea mai pufoasă -
Lângă verde-i mai frumoasă!

Pinguinul

de Luminița Toia

Când a început fanfara
Şi-a intrat aşa buimac,
Am crezut că-i dirijorul
Îmbrăcat, frumos, în frac.

- Am o mare îndoială,
Am spus eu unui amic,
Nu cred c-am văzut vreodată
Dirijor atât de mic.

- Nu uita, mi-a spus amicul,
Că la circ vezi fel de fel.
Aşa că priveşte-l bine
Şi atent pe mititel...

- Parcă l-am văzut odată
Într-o carte despre Pol.
- Despre Polul Sud, fireşte,
Mi-a spus el cu glas domol.

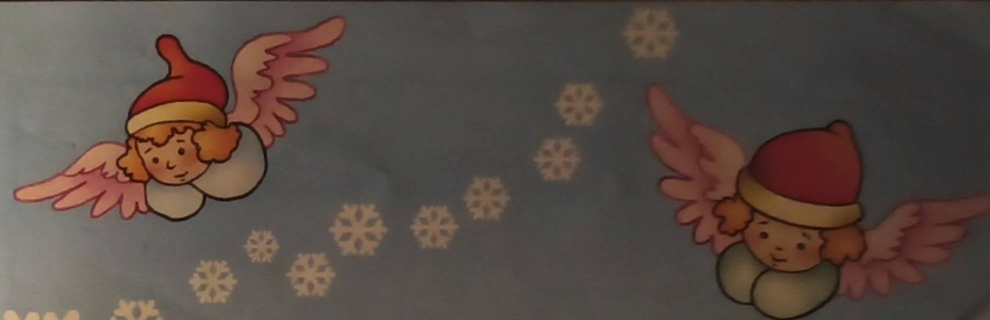
Văd că nu-ți aduci aminte
Hai, ca să te scap de chin;
“Dirijorul” ăsta negru
E de fapt un pinguin.

POEZII pentru pitici

Jocul îngerilor

Trimisă de **Cecilia Cioranu**, educatoare pensionară, Iași

Când ninge-afară și e ger
Se joacă îngerii din cer.
Din norii albi, pufoși, de vată
Fac omuleți ca de zăpadă.

Adună stele argintate
Pe-un fir de rază înșirate
Și împletesc polei de lună
Să pună brazilor cunună.

Cu măiestrie știu să facă
Dantelării de promoroacă
Și-apoi le prind de copăcei
Să fie albi precum sunt ei.

Din minunate flori de gheață
Ei fac obloane la fereastră.
Nu-i vede nimeni pe afară
În taina nopților de iarnă.

Și de cu seară până-n zori
Trimit pământului ninsori,
Zăpadă albă și pufoasă
Să fie iarna mai frumoasă!

Basmobilul

Partea a IV-a - Prințesa Li

Rezumatul capitolelor precedente

Radu și Mihai sunt doi prieteni care în timpul unei excursii găsesc într-o peșteră un aparat cu care se poate călători în Lumea Basmelor, Poveștilor și Povestirilor - BASMOBILUL.

Reușind să pornească aparatul se trezesc în Lumea Basmelor, la Adunarea Anuală a Zânelor și Magicienilor. Acolo se întâlnesc cu Vico spiridușul și împreună o pornesc în căutarea BASMOBILULUI pe care băieții îl pierduseră.

Spiridușul le dă de înțeles că un aparat asemănător cu cel descris de cei doi se află în Peștera cu Lucruri Inutile, păzită de un Dragon. Cei trei ajung la poarta peșterii dragonului și Mihai bate.

Într-adevăr băieții găsesc un nou BASMOBIL. Călătoresc împreună cu spiridușul în Laponia, unde îl întâlnesc pe Moș Crăciun, apoi ajung la Albă ca Zăpada, care îi invită la masă.

- Săru'-mâna răspund băieții în cor, neputându-și lua ochii de la Albă ca Zăpada.

- Cum vă simțiți la noi? întreabă Prințesa.

- Extraordinar! exclamă Mihai.

- Ce doriți să mâncați? continuă Albă ca Zăpada.

- Păi, toate sunt foarte bune aici. Ce ne recomandați? întreabă Radu politicos.

- O să chem pe unul dintre pitici să vă aducă renumita friptură de curcan preparată numai de mine, se mândri Prințesa.

- Mulțumim, mulțumim! exclamă băieții.

- Acum vă las, dar dacă aveți nevoie de ceva chemați un pitic, și spunând aceasta Albă ca Zăpada dispăru printre ceilalți eroi ai basmelor invitați de Moș Crăciun.

- Hai să mâncăm repede și apoi să-l ducem și pe domnul Dragon în țara lui, după care poate mergem și noi într-o poveste mai ca lumea; cu început și sfârșit, murmură Radu, că m-am săturat de toate poveștile astea amestecate în care ne-am băgat.

- Bine zis! exclamă Mihai, că uite cine a mai apărut...

După o draperie își face apariția Magul care făcuse scandal pentru un tort care chipurile dispăruse.

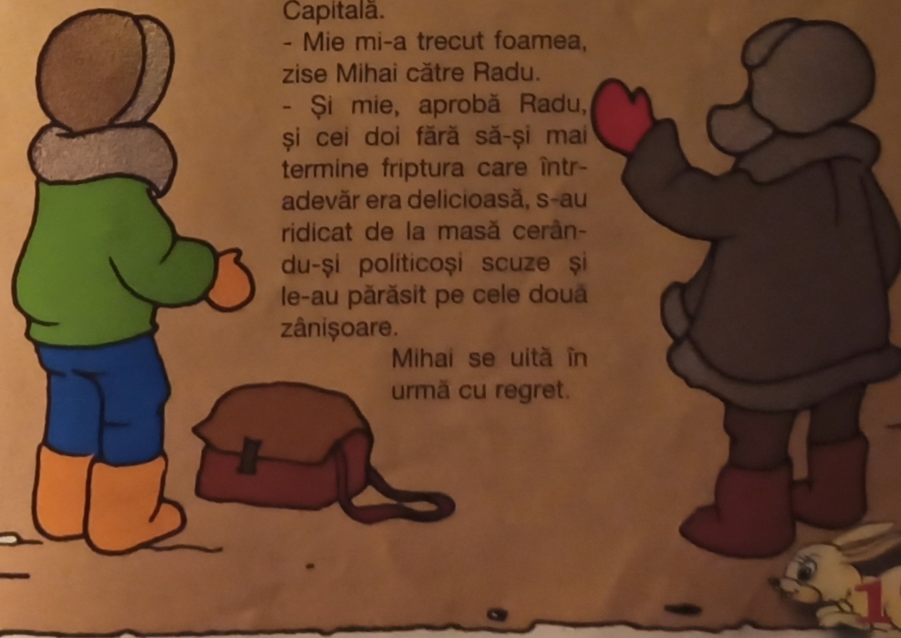
- Întoarce-te să nu te vadă, mormăi Mihai, și cei doi se întoarseră cu spatele, dar culmea, au dat cu ochii de cele două zânișoare, care cum îi zăriră pe băieți se și îndreptară spre masa lor.

- Ia te uită pe cine avem aici, constată batjocoritoare una dintre zânișoare, cei doi învățăcei din Capitală.

- Mie mi-a trecut foamea, zise Mihai către Radu.

- Și mie, aprobă Radu, și cei doi fără să-și mai termine friptura care într-adevăr era delicioasă, s-au ridicat de la masă cerându-și politicoși scuze și le-au părăsit pe cele două zânișoare.

Mihai se uită în urmă cu regret.

- Dar, totuși, sunt drăguțe, comentă el în timp ce încerca să țină pasul cu Radu care se strecura grăbit printre invitați.

- Hai, lasă asta, și Radu dădu a lehamite din mână. Mai bine uite peste cine am dat.

Era Vico ce alerga cu un braț de artificii consumate.

- Hei, hei, unde fugi? îl oprește Radu.

- Mă grăbesc căci trebuie să strângem și să facem curat, explică Vico.

Mihai se miră.

- Ce, s-a terminat petrecerea?

- Bineînțeles, Moșul a dus darurile, gata, Crăciunul a trecut, toată lumea merge acasă sau, mă rog, în povestea lui.

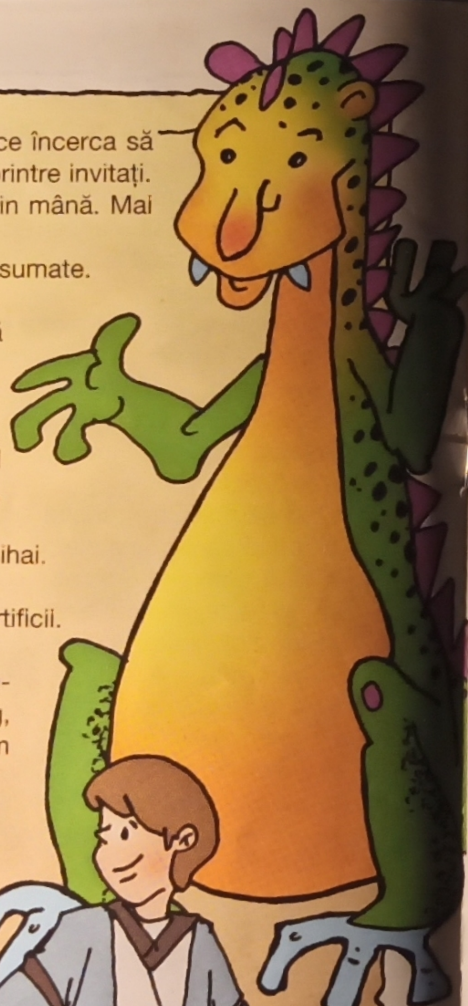
- Și nu-l mai vedem pe Moș Crăciun? se văită Mihai.

Vico zâmbi.

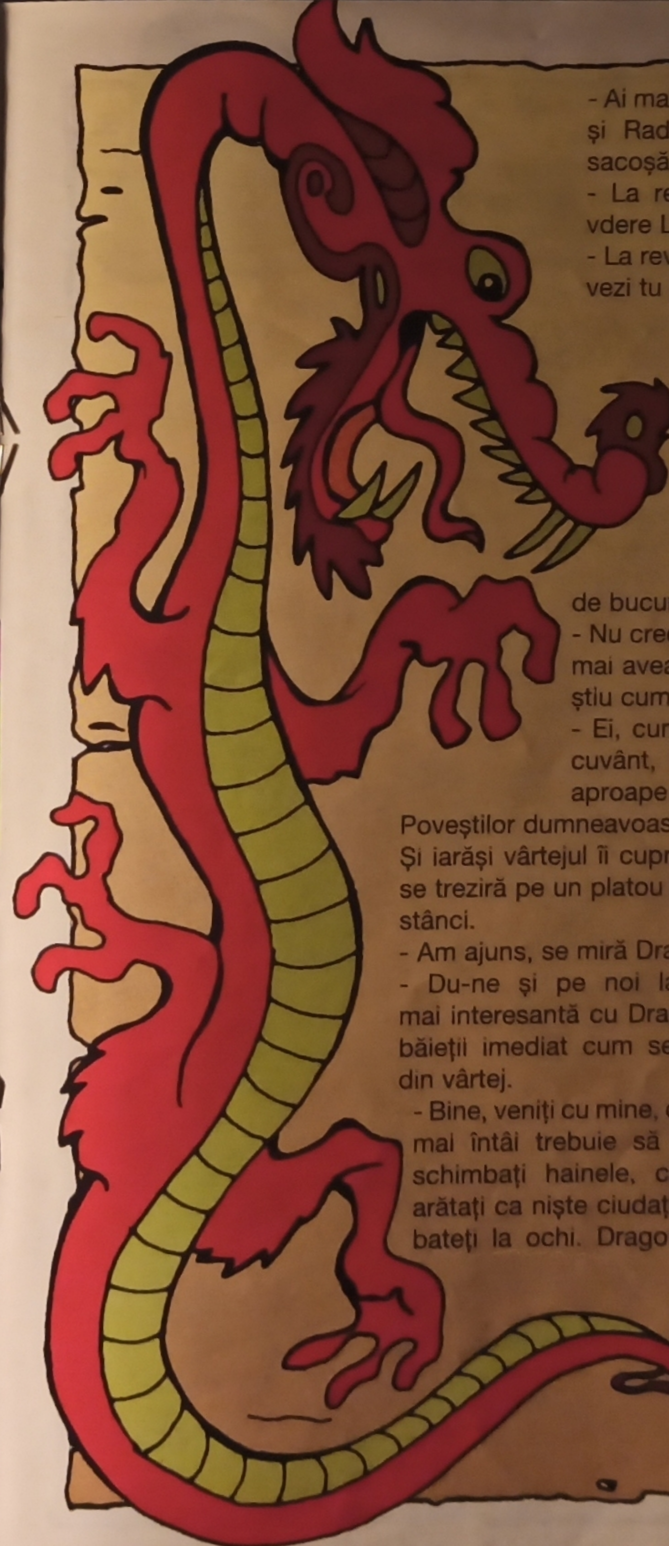
- Până la anul, nu! și o luă la fugă cu brațul de artificii.

Mihai se uită gânditor în urma lui.

- N-o să înțeleg niciodată cum stă treaba cu timpul care trece diferit... Adică cum diferit? Mă rog, am citit eu ceva despre o teorie, dar n-am înțeles nimic...

- Ai mai spus-o! Acum, hai la Dragoni, și Radu scoase BASMOBILUL din sacoșă.

- La revedere Moș Crăciun! La revdere Laponia!...

- La revdere, îl imită Mihai, da' unde-l vezi tu pe Moș Crăciun?

- Ei, am zis și eu așa, în general, prea mă iei în serios... Mai bine dă drumul BASMOBILULUI.

Urmă vârtejul știut și cei doi îl regăsiră pe Dragon așteptând cuminte venirea lor.

Când îi văzu, sări în sus de bucurie.

- Nu credeam c-o să vă mai întoarceți, mai aveam aici un BASMOBIL, da' nu știu cum să umblu cu el...

- Ei, cum așa, doar suntem băieți de cuvânt, îl asigură Mihai. Stați acum aproape de noi și vom pleca în Lumea Poveștilor dumneavoastră, domnule Dragon.

Și iarăși vârtejul îi cuprinse pe cei trei, care pe dată se treziră pe un platou înconjurat de stânci.

- Am ajuns, se miră Dragonul.

- Du-ne și pe noi la o poveste mai interesantă cu Dragoni, îl roagă băieții imediat cum se dezmeticiră din vârtej.

- Bine, veniți cu mine, dar mai întâi trebuie să vă schimbați hainele, căci arătați ca niște ciudați și bateți la ochi. Dragonul

pocni din degete și băieții se trezesc îmbrăcați în straie ciudate.

- Dacă erați mai mari vă îmbrăcam în samurai, comentează Dragonul în timp ce băieții se privesc amuzați. Hai, acum veniți cu mine, și Dragonul urmat de Radu și Mihai ajunge la intrarea unei peșteri.

- Aici stă un prieten al meu, tot Dragon. Face parte dintr-o poveste foarte frumoasă, sunt sigur c-o să vă placă, și tot sporovăind așa, Dragonul apucă un baston cu care bătu în gongul de la intrare.

Într-o clipă a apărut un Dragon roșu de supărare, așa cum au crezut la început băieții, care cu glas de tunet strigă, deși se afla la doi pași de cei trei.

- Cine mă deranjează?

- Hai, nu mai face pe grozavul, sunt eu, Dragonul Verde, împreună cu doi prieteni ce vor să cunoască povestea ta.

- Dar o cunoaște toată lumea, se fandosi Dragonul Roșu, apoi curtenitor: poftiți, poftiți.

- Poftesc numai băieții, eu mă grăbesc să ajung la povestea mea, ai grijă de ei, și o luă la sănătoasa...

- Ia te uită, avea și ăsta o poveste și nu ne-a spus nimic, murmură Mihai.

- Poate că nu era interesantă, își dă cu părerea Radu.

- Hai intrați și luați loc, îi îndemnă Dragonul Roșu. Să vă explic cum e cu povestea mea, poate doriți niște ceai, îi îndemnă el pe băieți.

- Mulțumim, abia am mâncat, refuză Mihai politicos uitându-se cu coada ochiului la ceștile de ceai, care păreau a nu fi fost spălate de la începuturi.

- Uitați, începu Dragonul Roșu, eu sunt un Dragon.

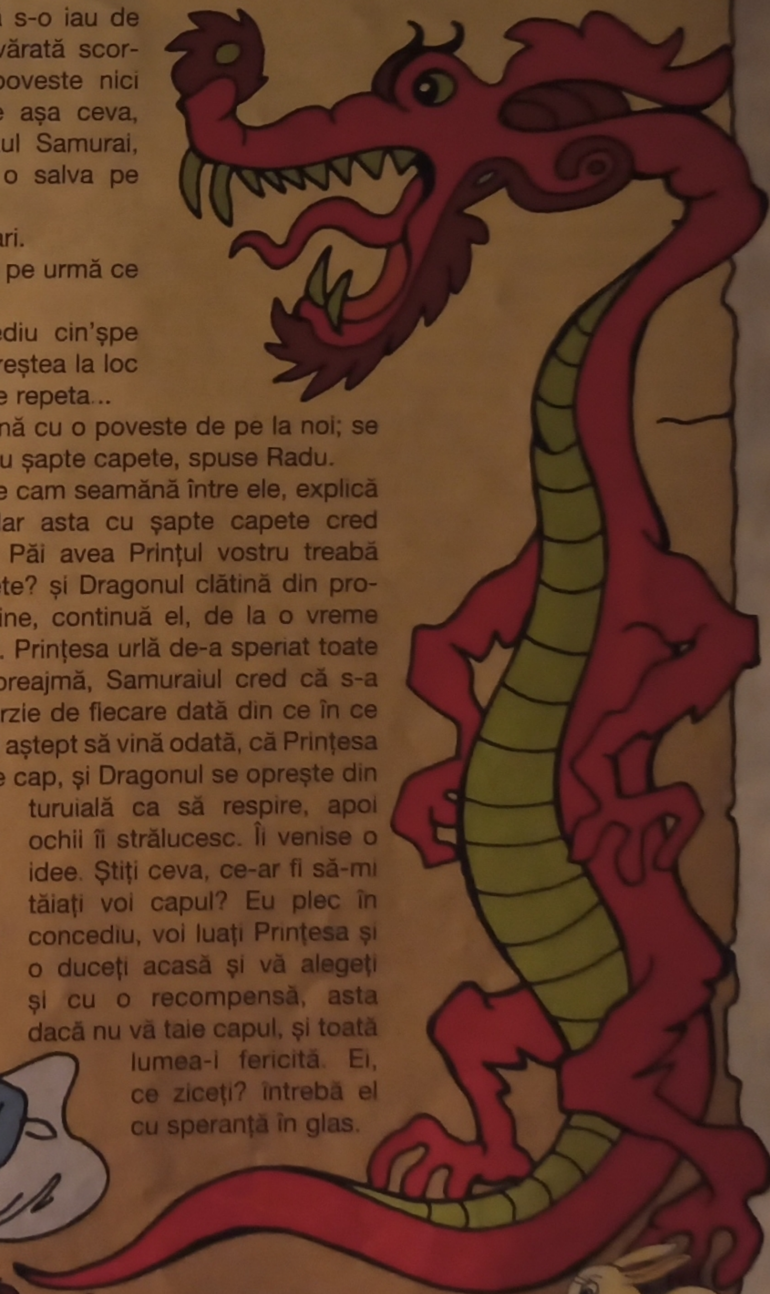
- Știm, știm, îl întrerup băieții nerăbdători.

- Da', dar nu știți povestea, aveți răbdare. Așa rău cum sunt, căci sunt foarte rău, se făli el, așa cum îi stă bine unui Dragon, am răpit-o pe Prințesa Li și am cerut răscumpărare o sută de oi și zece CD-uri cu muzică...

Băieții se uită uimiți unul la altul.

- La început, continuă Dragonul, am vrut să mă căsătoresc cu ea, că așa suna povestea, dar atâta a țipat, a bătut cu picioarele în

pământ, chiar s-a tăvălit pe jos, încât a trebuit s-o închid în turn. Nici vorbă s-o iau de nevastă; e o adevărată scorpie. Bine că în poveste nici nu avem timp de așa ceva, căci venea Viteazul Samurai, îmi tăia capul și o salva pe Prințesă.

Băieții fac ochii mari.

- Vă tăia capul? Și pe urmă ce făceați?

- Îmi luam concediu cin'șpe zile iar capul îmi creștea la loc și apoi povestea se repeta...

- Asta cam seamănă cu o poveste de pe la noi; se cheamă Balaurul cu șapte capete, spuse Radu.

- Ei, toate poveștile cam seamănă între ele, explică Dragonul Roșu, dar asta cu șapte capete cred că-i mai grozavă. Păi avea Prințul vostru treabă cu atâtea capete? și Dragonul clătină din propriul cap. Ei bine, continuă el, de la o vreme m-am cam plictisit. Prințesa urlă de-a speriat toate sălbăticiunile din preajmă, Samuraiul cred că s-a plictisit și el și întârzie de fiecare dată din ce în ce mai mult, eu stau și aștept să vină odată, că Prințesa Li m-a înnebunit de cap, și Dragonul se oprește din turuială ca să respire, apoi ochii îi strălucesc. Îi venise o idee. Știți ceva, ce-ar fi să-mi tăiați voi capul? Eu plec în concediu, voi luați Prințesa și o duceți acasă și vă alegeți și cu o recompensă, asta dacă nu vă taie capul, și toată lumea-i fericită. Ei, ce ziceți? întrebă el cu speranță în glas.

- Nene Dragonule, nu cred că se poate, zise hotărât Radu.
- Păi, de ce? se miră Dragonul.
- Pentru că la noi există o lege care nu ne dă voie să tăiem capetele Dragonilor.
- Și atunci cum îi omorâți? se miră Dragonul.
- Nu-i omorâm, pentru că n-avem Dragoni și apoi acolo suntem în lumea reală și aici suntem într-o poveste!
- Zău, se miră Dragonul înristându-se. Păi atunci de ce trebuie legea aia cu interdicția? descoperă el minciuna lui Radu.

Radu e de neclintit.
- Pentru că legea e pentru povești! Acum ați înțeles?
- Hm, da... mormăie Dragonul, nu prea convins.
Și în timp ce vorbeau ei așa, se auzi un tropot de cal.
- E Samuraiul, zise Dragonul cu speranță în glas. Hai ascundeți-vă căci nu cred că-i plac musafirii. E cam gelos și poate crede cine știe ce...
Băieții n-au prea înțeles ce-ar putea crede Samuraiul cel Viteaz, dar se conformară ascunzându-se după o stâncă.
Într-adevăr, apăru Samuraiul care, dând cu ochii roată, îl zări pe Dragon.
- Ți-a sunat ceasul! strigă el.
- Cum spui tu, nu-l contrazise Dragonul plictisit.
- Unde e buna și frumoasa Prințesă Li? se înfurie Samuraiul.
- Unde ai găsit-o și ultima oară, ce te faci că nu știi?
- Uite, știi ceva, se supără Samuraiul cel Viteaz, dacă nu ești serios, eu nu-ți mai tai capul, tu nu mai pleci în concediu și te las și cu Prințesa pe cap!
- Bine, bine, acceptă Dragonul, și apoi cu glas fioros: Nu-ți voi da niciodată Prințesa înnapoi, dacă vrei putem să ne batem!

Da' să nu dai prea tare.
- Iar începi? și Samuraiul cel Viteaz trase spada din teacă.
- Hai că tac..., da' taie-mi odată capul ăsta, să plec și eu în concediu, că mi s-a urât, se înfurie Dragonul.
Băieții închid ochii când aud șuieratul lamei și când încet, încet îi deschid îl văd pe Dragonul cel Roșu cum pleacă cu capul sub braț. Capul arată chiar fericit în timp ce încerca să fredoneze o melodie.
Atunci Samuraiul i-a zărit pe băieți.
- Ha Ho Ko Ki-Go Ka Mu, strigă Samuraiul.
- Ce zice ăsta? se întoarce Mihai spre Radu.
- Zice că ce căutați voi aici, în povestea mea, tună Samuraiul.
Băieții se fac mici, mici de tot.
- Eram în vizită la domnul Dragon Roșu, încercă Radu să explice.
Samuraiul îl privește cu îndoială.
- Ce vizită? De când primește Dragonul oameni în vizită? Voi ați venit să-mi răpiți logodnica, pe buna și frumoasa Prințesă Li! strigă el în timp ce gândea: poate c-ar fi fost mai bine să-i las s-o răpească, dar nu se mai potrivea cu povestea, și își alungă din minte acest gând.
Povestea e poveste și trebuie respectată!
Nu credem că în povești figurau și cei doi băieți, dar Samuraiul s-a orientat pe loc. A sunat din corn și ca din pământ au apărut gărzile Palatului. Băieții au fost arestați pe loc și duși la Palatul Samuraiului cel Viteaz și în timp ce acesta se pregătea de nuntă cu Prințesa Li, băieții au fost duși în subsolul Palatului și închiși acolo.
Partea proastă era că le-a fost confiscată și sacoșa în care aveau BASMOBILUL.
- Veți sta acolo până la judecată și în ziua nunții, drept cadou, voi oferi Prințesei mele capetele voastre!
Acestea au fost ultimele cuvinte pe care le-a adresat Samuraiul cel Viteaz băieților.

(Va urma)

Luminița Toia

Pufuleț

Este alb, pufos și neastâmpărat, cel mai mic dintre cei șapte frați ce trăiau alături de părinții lor, într-o vizuină săpată la rădăcina unui copac.

Trăiau în vizuină pentru că erau iepurași și acum, de când dăduse zăpada, doar domnul și doamna Iepurilă mai ieșeau în căutare de hrană.

Pufuleț, căci așa îl chema pe cel mai mic iepuraș, nu văzuse niciodată zăpada și de-abia aștepta să crească mai repede pentru a putea ieși din vizuină. Nu avea de așteptat prea mult căci iepurașii cresc foarte repede, dar Pufuleț era nerăbdător și curios nevoie mare.

În acest timp doamna Iepurilă le povestea celor mici câte și mai câte și îi învăța tot ce trebuia să știe un iepuraș de treabă atunci când se va avânta singur în pădure.

Pufuleț asculta cu gândul în altă parte, închipuindu-și cum ar zburda el pe câmpul troienit de zăpadă. Tot ce reținuse el din povețele mamei era că trebuie să se ferească de lup, de vulpe, de câini și mai ales de oameni, care sunt răi și gata să-l vâneze pentru a-l face friptură, cu sos de măsline sau cu... De aici Pufuleț n-a mai fost atent, dar era destul cât auzise despre oameni care trebuie că erau niște ființe tare urâte. Cât despre cum să caute un morcov sau alte rădăcini scormonind în pământ, cum să adulmece de la distanță o grădină de varză sau cum să deosebească o foaie de salată de un ciulin nu l-au prea interesat și, gândea el, o să vadă atunci, pe loc, cum stau lucrurile...

Și uite așa, într-una din zile când Pufuleț se hârjonea cu frații săi, doamna și domnul Iepurilă le spuseră să fie cuminți căci vor lipsi câteva ore pentru a face o vizită unei mătuși care nu mai vedea prea bine și confundase un țurțure de gheață cu un morcov (cum se putea așa ceva când morcovul e portocaliu și gheața e transparentă nu știm, dar așa se întâmplase) și răcise atât de tare că își pierduse vocea.

Nici nu plecaseră bine părinții, că Pufuleț ochi un moment când ceilalți frați erau ocupați să-și împartă o gulie și se și furișă afară din vizuină.

În pădure totul era minunat; zăpada se așternuse pe crengile copacilor ca o dantelă. Totul era alb și câmpul ce se zărea printre trunchiurile arborilor părea acoperit cu o mare față de masă albă.

Pufuleț se uită uimit și încântat în jurul lui gândindu-se că nu-i mare lucru să facă doi-trei pași prin zăpada

pufoasă. La urma urmei nu se putea pierde căci se va întoarce pe urmele lăsate în zăpada proaspătă.

Dar lucrurile nu s-au întâmplat chiar așa. Pe când privea fericit în jurul lui, dintr-un hățiș apăru Coana Vulpe.

- Ce mai faci, iepurașule? începu ea cu glas mieros.

Pufuleț își aminti de povețele mamei și se sperie de moarte.

- Nu fac nimic! răspunse el și o tuli prin zăpadă. Ar fi vrut să se întoarcă la vizuină, dar vulpea îi tăiase calea, așa că nu avu încotro și se repezi către câmpul înzăpezit.

Alergă el așa, cu vulpea pe urmele lui, străbătu câmpul dintr-o suflare și se trezi la poalele unui gard. N-a avut încotro și s-a strecurat printre șipcile gardului zdrelindu-și o lăbuță.

Acum, șchiopătând, se uita în jurul lui speriat, căci se afla în bătătura unei gospodării. Câinii l-au simțit pe dată și au început să se zbată în lanț, lătrând de ar fi băgat spaima și într-un urs.

Pufuleț, șontâc-șontâc, se strecură sub hambar și acolo, tremurând de frică și de frig, se gândea la spusele mamei, la cum nu ascultase el și cum poate nu va mai ajunge niciodată acasă.

Și în toată hărmălaia ce o făceau câinii, se auzi un glas gros, poruncitor ce-i făcu pe dată să tacă.

Oameni, se gândi îngrozit Pufuleț. Până aici mi-a fost, și se și văzu pe tavă înconjurat de cartofi prăjiți și salată.

Inima i se făcu cât un purice. De ce n-o ascultase pe mama lui? Nici nu băgă de seamă că un alt glas subțirel se auzi.

- De ce latră câinii, tati?

- O fi intrat vreun dihor în poiată, răspunse glasul cel gros, cred că s-a furișat sub hambar.

- Mă duc să văd, spuse glăsciorul.

Locul pe unde intrase Pufuleț în hambar fu acoperit de o umbră.

Pufuleț închise ochii gândind că i-a venit sfârșitul.

Niște mâini micuțe l-au luat cu grijă și l-au învelit într-un fular călduros.

- E un iepuraș, tati. E speriat, rănit și înghețat. Îl duc în casă să-l îngrijesc, adăugă glăsciorul.

Pufuleț deschise încet ochii și zări chipul unei fetițe ce-l privea cu milă și îngrijorare.

Așa a ajuns Pufuleț să trăiască împreună cu oamenii până când s-a făcut primăvară. Fetița l-a îngrijit, l-a hrănit și l-a apărat de motanul urâcios și invidios ce dormea pe cuptor, până ce Pufuleț s-a înzdrăvenit și a putut fi dus înapoi în pădure.

- Hai, iepurașule, du-te la ai tăi și noroc, îi urase fetița și Pufuleț o zbughi în pădure.

Iepurașul s-a întâlnit cu frații și părinții lui, dar niciodată n-a uitat a spune:

- Eu nu cred că toți oamenii sunt răi... Ba, copiii sunt cei mai buni. Eu datorită unei fetițe am ajuns din nou acasă...

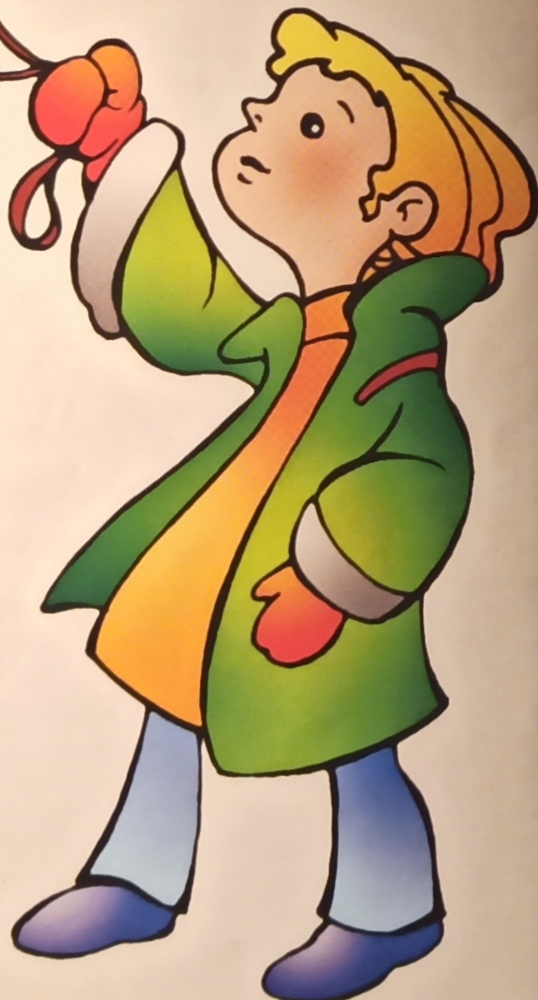

Luminița Toia

Căciulița

de Luminița Toia

Am o supărare,
Să v-o spun și vouă:
Buna mi-a-mpletit
Căciuliță nouă.

M-am fălit cu ea
Azi, la grădiniță.
Cine mai avea
Așa căciuliță?

Fiind cald afară
Mi-am scos căciulița
Și am învârtit-o
Pân' s-a rupt bentița!

A zburat cât colo
Și n-am mai văzut-o.
Am ajuns acasă
Și-am spus c-am pierdut-o...

Și mi-a zis bunica:
Oricât te iubesc,
Altă căciuliță
Nu-ți mai împletesc!

Moș Crivăț

de Luminița Toia

Peste dealuri și pădure
Troienind cărările
Moşul Crivăț, cu un vuiet,
Umple toate zările.

Și pe câmpurile albe
Ce așteaptă pașnice,
Moşul vine cu furtună
Şi cu geruri straşnice.

Rotocoale și vârtejuri
Mătură ogrăzile
Și Moș Crivăț se-ntărâtă
Spulberând zăpezile.

Și apoi se pierde-n zare
Obosit de larmă,
Iar în urma lui rămâne
Sclipitoarea iarnă.

De sub streșini, zgribulite,
Zboară vrăbiuțele
Și pe dealul dinspre vie,
Apar săniuțele.

Săniuța

Trimisă de **Daniela Laieș**, localitatea Dorohoi

Tata mi-a adus aseară
Un pui mic de sănioară
Și-a făcut un derdeluș
Tocmai bun de săniuș.

Urc la deal, o trag de sfoară,
Vin la vale – parcă zboară!
Pe tălpici alunecoase
Lasă-n urmă pomi și case!

Merg cu sania afară
Și mă joc până spre seară
Pe zăpadă, c-am aflat
Că nu merge pe uscat!

ABONAMENTE

pentru perioada **2007 - 2008**

Atenție!

Pe mandatul poștal, lângă adresa destinatarului (CASA LUX), trebuie să scrii neapărat și Codul unic de înregistrare: 5904439 Nu uita! Pe verso-ul mandatului poștal (unde scrie "loc pentru corespondență") menționează revista pentru care ai făcut abonamente.

Decupează și expediază talonul de abonament alăturat (cu tot cu adresa ta), numai însoțit de chitanța de plată (sau de copia acesteia) într-un plic timbrat pe adresa: Bd. Hristo Botev nr. 1, et. 4, cod 030231, București, sector 3

Sondaj februarie 2007

Părerea ta contează!

Am adus Cărticelei câteva schimbări. Vrem să îți cerem părerea despre ele. În plus, orice sugestie de-a ta e foarte importantă pentru noi. Doar vrem ca tu să ai lună de lună cea mai bună Cărticică!

La fiecare întrebare încercuiește răspunsurile care îți convin:

1. Îți place că acum există în revistă un mic capitol numit PENTRU CEI MAI MITITEI, dedicat copiilor până în 4 ani?
Da Nu

2. Sunt de ajuns 4 pagini pentru acest capitol, două cu poezii și două cu o poveste mititică? Da Nu

3. Dacă nu, ce altceva ai vrea să conțină aceste pagini?
....

4. Ai observat că și Cărticica de colorat s-a schimbat. Este bine dacă cei mititei au 6 pagini de colorat? Da Nu

Soluțiile jocurilor din nr.12/2006-1/2007

Care e umbra Moșului?
Soluție: umbra nr.6

TALON de fidelitate

2
2007

Decupează talonul acum și trimite-l pentru TOMBOLA DE CRĂCIUN!

TALON DE ABONAMENT

februarie **2007**
martie **2008**

Doresc să mă abonez la (bifează publicațiile dorite):

☐	CASA LUX	12 luni x 8,90 lei noi = (89.000)	106,80 lei noi (1.068.000)
☐	Casa de vacanță	12 luni x 4 lei noi = (40.000)	48 lei noi (480.000)
☐	PRACTIC în bucătărie	12 luni x 1,60 lei noi = (16.000)	19,20 lei noi (192.000)
☐	PRACTIC idei pentru casă, grădină și apartament	12 luni x 1,60 lei noi = (16.000)	19,20 lei noi (192.000)
☐	Practic Draga mea	12 luni x 1,50 lei noi = (15.000)	18,00 lei noi (180.000)
☐	Cărticica Draga mea pentru copii	12 luni x 1,50 lei noi = (15.000)	18,00 lei noi (180.000)

NUME ....

ADRESĂ ....

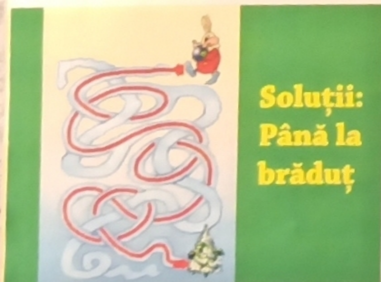
....

Telefon ....

Am achitat suma totală de .... LEI prin: (bifați)
☐ ORDIN DE PLATĂ sau ☐ MANDAT POȘTAL

Beneficiar: CASA LUX
Banca: Raiffeisen BANK SMB
Cont: RO 58 RZBR 0000 0600 0627 3600

Întrebări și informații suplimentare: Raluca Marchitan
Telefonul abonatului: 031/750.10.00 e-mail: abonamente@burda.ro;
http://www.burdadirect.ro

Soluții: Până la brăduț

(continuarea sondajului de pe pagina anterioară)

5. Este bine că celelalte 8 pagini sunt dedicate școlarilor? Da Nu

6. Crezi că numărul de pagini dedicate celor două categorii de vârstă este bine ales? Da Nu

7. Dacă nu, ce propunere ai tu?
- pentru cei mititei ...pagini - pentru școlari ...pagini

8. Dacă te interesează și altceva decât subiectele propuse de noi în cele două Cărticele, scrie mai jos propunerile tale:
....
....
....

9. Care este mesajul tău pentru echipa care creează Cărticelele?
....
....
....

Numele copilului: ....
Numele părinților: ....
Adresa: ....
....
Telefon: ....

Numele și prenumele ....
Adresa: ....

Completează sondajul și trimite-l în plic timbrat pe adresa de corespondență a redacției noastre, la OP 41 - CP 102.
Menționează pe plic SONDAJ Cărticica DRAGA MEA pentru copii.

E stăpân adevărat
Și prieten devotat.
Stă mereu cuminte-n cușcă
Și dacă-l superi, te mușcă!

Leneșă e dumneaei
Lângă foc o vezi când vrei.
Toarce, toarce, fără spor,
Lângă vatră, pe cuptor.

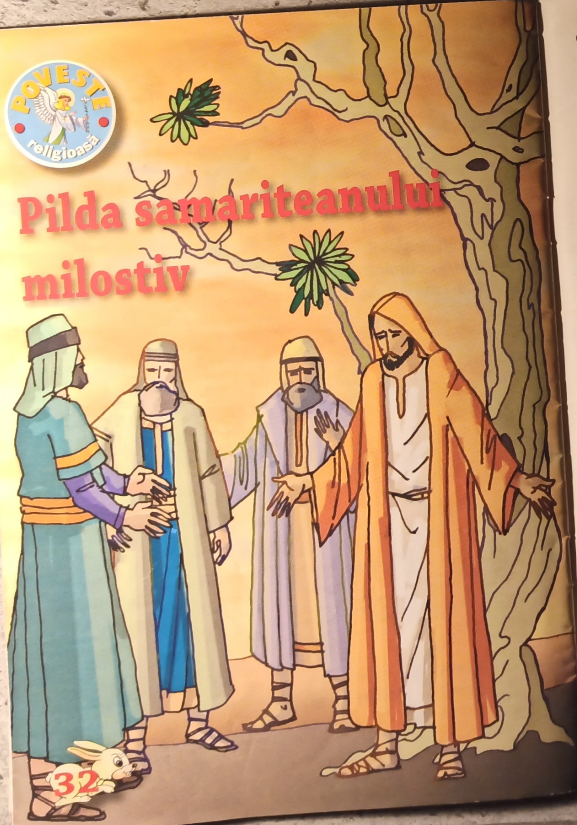
Plină de fulgi e și ea
Dar nu-i pasăre, nici nea

Trimise de **Margareta Gifei**, București

Pilda samariteanului milostiv

Odată, un învățător de lege a venit la Iisus să-i pună o întrebare. Este de mirare că tocmai un om ca el, care era aşa de priceput şi îi învăța pe alții Legea cea veche şi căruia toți îi admirau ştiința, îi punea o întrebare lui Iisus. De fapt, venise cu un gând ascuns, şi anume să-L încurce pe Iisus, ca El, neştiind să răspundă, să se ruşineze în fața ucenicilor şi a celor care Îl ascultau. Omul acela învățat L-a întrebat deci pe Iisus:

- Învățătorule, ce să fac ca să moştenesc viața veşnică?
- Ce scrie în Lege? Că doar eşti învățat, trebuie să ştii, i-a răspuns Iisus.
- Prima poruncă a lui Dumnezeu din Legea lui Moise este: "Să-L iubeşti pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima şi cu toată puterea ta, iar pe aproapele tău ca pe tine însuți".
- Vezi că ştii? i-a spus Iisus. Ei bine, fă aceasta şi te vei mântui.

Dar învățătorul, prefăcându-se neştiutor, L-a mai întrebat :

- Dar cine este aproapele meu?

Iisus nu s-a fâstâcit, dar nici nu i-a răspuns în mod direct. El i-a povestit vicleanului învățător o pildă, şi anume "Pilda samariteanului milostiv", una dintre cele mai frumoase povestite de El. Adesea, când oamenii nu înțelegeau anumite lucruri despre Împărăția cerurilor, Iisus le spunea tot felul de pilde sau povestioare cu tâlc. Astfel, pentru ei, adevărurile de credință deveneau mai simple şi mai clare. Prin "Pilda samariteanului milostiv", El a vrut să le arate ce înseamnă cu adevărat iubirea de aproapele. Şi toți care au ascultat, au înțeles.

- Vrei să ştii cine este aproapele tău? Bine, ascultă această poveste şi vei afla.

Odată, un negustor a făcut o călătorie lungă, plecând de la Ierusalim înspre Ierihon.

Se cam temea bietul om căci nu-şi găsise nici un tovarăş de drum şi era periculos să călătoreşti de unul singur. Dar nădăjduia că nu i se va întâmpla nimic.

Iată însă că după o bucată de drum i-au tăiat calea nişte tâlhari. Nici nu a mai apucat să strige după ajutor că aceştia au năvălit asupra lui, l-au bătut măr şi i-au furat tot ce avea de preț şi pe deasupra i-au mai luat şi hainele de pe el. L-au lăsat apoi de izbelişte într-un şanț la marginea drumului. Bătut şi suferind de pe urma rănilor, dar bucuros că scăpase cu viață, bietul om zăcea acum gândindu-se: "Ce mă fac eu acum, singur pe drumul ăsta pustiu... Poate Dumnezeu se va milostivi de mine şi va trece cineva pe aici să mă ajute".

Nu după mult timp auzi nişte paşi. Din depărtare se vedea venind un preot slujitor la Templu. Ce bucurie pe negustor, preotul se apropia de el, era limpede că îl văzuse şi că va sări în ajutorul său.

Dar vai, el a trecut în grabă pe lângă el ca şi cum nu l-ar fi zărit şi şi-a văzut de drum. Ce mâhnire l-a cuprins acum pe negustor! Dar nu şi-a pierdut nădejdea... Auzi din nou nişte paşi. De data aceasta se apropia un levit, tot un slujitor la Templu. Bucuria încolți din nou în inima lui... Dar nu, nu se poate, şi acesta a trecut nepăsător pe lângă el.

De data aceasta îl cuprinse disperarea. "Voi muri aici, de unul singur... ce soartă tristă !" se tânguia el. Dar iată, se auzea din nou tropotul unor copite pe drum. Se apropia un om călare pe măgăruşul său. Când acesta s-a apropiat, negustorul s-a îngrozit: era un samaritean iar samaritenii erau duşmanii iudeilor, se urau de moarte unii pe alții. "Acesta mai mult rău îmi va face", se gândea el cu teamă. Dar, de necrezut, samariteanul a venit drept la el, i-a dat să bea apă, i-a curățat şi i-a pansat rănile. L-a urcat apoi pe măgăruşul său şi l-a dus la cel mai apropiat han unde l-a vegheat cu grijă toată noaptea. A doua zi, fiind nevoit să plece grabnic la treburile lui, samariteanul i-a dat hangiului nişte bani spunându-i: "Ai grijă, rogu-te, de bolnavul acesta. Ce vei cheltui în plus cu el, îți voi înapoia când mă voi întoarce". Omul bătut de tâlhari nu ştia cum să-i mulțumească binefăcătorului său care îi salvase viața.

După ce a terminat de povestit, Iisus l-a întrebat pe învățător :

- Ei bine, cine a fost aproapele celui bătut de tâlhari?

- Cel căruia i-a fost milă de el şi l-a ajutat, a răspuns acesta.

- Atunci mergi şi fă şi tu asemenea, l-a îndemnat Iisus.

Învățătorul şi cei care au ascultat această pildă au înțeles cu toții că a ne iubi aproapele înseamnă a-i iubi şi ajuta pe toți oamenii la fel, fie că ne sunt prieteni sau duşmani.

Repovestită de Cristina Manea

Învață o rugăciune!

ÎNGERAŞ, DRAG ÎNGERAŞ

Îngeraş, drag îngeraş,
Cu aripi de fluturaş,
Mă-nsoțeşti noapte şi zi,
Despre mine totul ştii.

Sigur Bunul Dumnezeu
A dorit să fii al meu,
De fac rău, de fac bine,
Tu mereu eşti cu mine.

Dragul meu, drag îngeraş,
Cu aripi de fluturaş,
Că exişti îi mulțumesc
Tatălui nostru Ceresc.

Trimisă de învățător **Veronica Manolache**,
Scoala nr. 114, "Principesa Margareta",
Sector 5, Bucureşti.

